

انتقال مقاومت به سیاهک پنهان معمولی از چند رقم مقاوم به
ارقام گندم نان متداول در مناطق دیم کشور

Transfer of Common Bunt Resistance from Some Resistant Cultivars to
Commercial Bread Wheat Cultivars Grown in Dryland Areas

مظفر روستایی، مقصود حسپور حسنی و داود صادقزاده اهری

مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم

تاریخ دریافت: ۱۳۷۹/۱۱/۳۰

چکیده

روستایی، م.، حسپور حسنی، م. و صادقزاده اهری، د. ۱۳۸۰. انتقال مقاومت به سیاهک پنهان معمولی از چند رقم مقاوم به ارقام گندم نان متداول در مناطق دیم کشور. نهال و بذر ۱۷: ۳۴۸-۳۴۹.

به منظور انتقال مقاومت به بیماری سیاهک پنهان معمولی با عامل *Tilletia laevis* Kühn از ارقام مقاوم به ارقام متداول در منطقه، نظیر سرداری، سبلان، آذر و قرمز قن، اولین تلاقی ساده در سال زراعی ۱۳۷۳-۷۴ بین والدین مورد نظر، در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه انجام شد. در این بررسی تعداد ۴ رقم مقاوم به عنوان والده بخششده با ارقام زراعی متداول در منطقه تلاقی داده شدند و در نتیجه در سال اول تعداد ۱۶ تلاقی ساده حاصل گردید نسل F1 حاصل در سال زراعی ۱۳۷۴-۷۵ مورد ارزیابی قرار گرفت و فamilه های مقاوم به این بیماری انتخاب و برای انجام اولین بک کراس (تلاقی برگشتی) انتخاب شدند. لینهای حاصل از دوبار تلاقی برگشتی در سالهای زراعی ۱۳۷۷-۸۰ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه در شرایط آلودگی مصنوعی مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج حاصل از سه سال آخر ارزیابی لاین ها نشان داد که حتی در شرایط مایه زنی مصنوعی اکثر لاین ها حاصله دارای مقاومت به این بیماری بودند. همزمان با ارزیابی لاین ها در منظور بررسی های تکمیلی در آزمایش های پیشرفته و در نهایت معرفی به زارعین جهت کاشت برگزیده شدند، که از جمله می توان به لاین های "Sardari*2/Kal-Blo"s" و Sabalan*2/Kal-Blo"s" اشاره نمود.

واژه های کلیدی: گندم دیم، سیاهک پنهان، معمولی، مقاومت، تلاقی برگشتی.

این مقاله بر اساس نتایج به دست آمده از اجرای طرح تحقیقاتی شماره ۱۶-۷۴۰۲۱-۱۰۱ مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم تهیه شده است.

به دلیل آلودگی خاک مزارع گندم به اسپور قارچ عامل بیماری، سموم ضد عفونی کننده قادر به کنترل بیماری نبودند، انجام شد و توجه اصلاحگران به ایجاد و تولید ارقام مقاوم معطوف گشت، به طوری که تا سال ۱۹۵۰ در شمال غرب آمریکا بیشتر از ۱۲ رقم مقاوم به این بیماری معرفی شد ولی به دلیل پیدایش نژادهای جدید و یا توسط نژادهای قدیمی ناشناخته، مقاومت آنها در هم شکسته شد (Briges and Holton, 1950). در اواسط دهه ۱۹۶۰ چندین رقم، که ترکیبی از ارقام (دارای ژن مقاومت ۱^{Bt1})، Turkey Martin (دارای ژن مقاومت ۱^{Bt1}) و Ridit (با ژن مقاومت ۴^{Bt4}) و (با ژن مقاومت ۳^{Bt3}) بودند، تولید و معرفی شدند. بر اساس مطالعات انجام شده ارقام Turkey Martin و Ridit نسبت به ۲۵ نژاد شناخته شده سیاهک پنهان معمولی مقاومت داشتند (Hoffmann, 1982). پس از مدتی نژادهای T-18 از گونه *T. caries* و L-16 از گونه *T. laevis* روی این ارقام ایجاد بیماری نمودند که با مصرف سم HCB از توسعه و پراکندگی این نژادها جلوگیری به عمل آمد (Hoffmann, 1982). سم HCB روی اسپورهای (Soil borne) و خاک زاد (Seed borne) مؤثر بوده ولی به دلیل خطناک بودن آن برای انسان با توجه به آزمایش‌های به عمل آمده، مصرف آن منسوخ شد (Kuiper, 1956). طی تحقیقات انجام شده، چندین رقم که به تمام نژادهای شناخته شده مقاوم بودند شناسائی شد، این ارقام حتی در مقابل نژادهایی که روی ژن‌های Bt1 و Bt3 و Bt4 و یرولانس داشتند دارای مقاومت بودند (Kendrick *et al.*, 1957)، که از میان این

مقدمه

بیماری سیاهک پنهان گندم از بیماری‌های مهم مناطق دیم می‌باشد که دارای گسترش جهانی بوده و در کشورهای دیم خیز حوزه شمال افریقا و غرب آسیا بعد از زنگ‌ها در درجه دوم اهمیت قرار دارد. خسارت آن در این مناطق ۵-۷ درصد گزارش شده است (Mamluk and Zahour, 1993) خسارت این بیماری در مزارع آلوده به طور متوسط ۲۵-۳۰ درصد گزارش شده (*Tilletia laevis* (Kühn) (بهداد ۱۳۵۹) و گونه (۱۳۷۱) شایع‌ترین گونه فارج عامل این بیماری در ایران و منطقه آذربایجان می‌باشد (شریفی‌نبی و حجارود، ۱۳۷۱)، با وجود ضد عفونی بذر با سموم رایج، در مناطق وسیعی از کشور این بیماری ظاهر شده و باعث خسارت می‌شود لذا یافتن منابع مقاومت و تهیه ارقام مقاوم بهترین و مطمئن‌ترین روش کنترل این بیماری می‌باشد (Wilcoxon and Saari, 1996). اولین بررسی‌ها در مورد سیاهک پنهان به دلیل اهمیت آن در سال ۱۷۵۵ توسط تیلت (Tiller) انجام شد. او اعلام نمود که بیماری از طریق آلودگی بذر با گرد سیاه (اسپور) پدید می‌آید (Agrios, 1997). بیماری سیاهک پنهان معمولی گندم در ارقام مختلف گندم نان و گندم دوروم در تیپ‌های بهاره و زمستانه و در تمام مناطق گندم خیز دنیا مشاهده می‌شود. در انگلستان و ایرلند گونه *T. laevis* وجود ندارد و عامل آلودگی گونه (*Tilletia caries* (DC) Tul.) می‌باشد (Anonymous, 1977). اولین تحقیقات در زمینه تولید ارقام مقاوم از دهه ۱۹۵۰ زمانی که

یک برنامه دورگ‌گیری به روش تلاوی برگشتی تلاقی داده و بعد از چهار سال بررسی تعداد ۹ لاین خالص مقاوم به بیماری سیاهک پنهان معمولی را انتخاب نمودند.

ارقام رایج در مناطق دیم کشور مانند سرداری، سبلان و قرمز قن (محلی) نسبت به این بیماری حساس می باشند و سالیانه مقدار زیادی سم برای ضد عفونی بذر آن ها مصرف می شود. رقم آذر به علت حساسیت بسیار شدید نسبت به سیاهک پنهان از صحنه کشت در دیمزارها حذف گردید. بر اساس نتایج حاصل از ارزیابی ارقام و لاین های گندم نان نسبت به این بیماری در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه، تعداد ۴ لاین در سال ۱۳۷۲ که دارای مقاومت کامل به این بیماری بودند انتخاب شدند تا در این تحقیق به منظور انتقال مقاومت آن ها به ارقام تجاری منطقه مورد استفاده قرار گیرند.

مواد و روش ها

در این بررسی ارقام سرداری، سبلان، آذر و قرمز قن (محلی) که در شرایط دیم منطقه مورد کشت و کار قرار می گیرند به عنوان والد مادری انتخاب و با چهار لاین مقاوم با شماره های ۲۳، ۲۴، ۲۶ و ۳۵ (جدول ۱) هر کدام در دو خط یک متی در دو تاریخ کاشت (به منظور تطبیق بیشتر تاریخ گلدهی ارقام) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه در فصل زراعی ۱۳۷۳-۷۴ کشت شدند. برای انجام اخته کردن (Emasculation) و تلاقی (Hybridization)، دو یا سه روز قبل از رسیدن پرچم ها، یا موقعی که

ارقام رقم PI.178383 که منشأ آن شرق ترکیه بود به طور وسیعی در برنامه های اصلاح نباتات برای ایجاد واریته های مقاوم از طریق تلاقی برگشتی به کار گرفته شد. مطالعات ژنتیکی نشان داد که این رقم دارای سه ژن مقاومت *Bt8*, *Bt9* و *Bt10* می باشد و این ژن ها به طور منفرد و یا ترکیب با هم به عنوان منابع مقاومت در برنامه های اصلاح نبات برای ایجاد واریته های مقاوم مورد استفاده قرار گرفتند (Metzger et al., 1977). برای مبارزه و کنترل سیاهک ها یک برنامه تلفیقی و مستمر کنترل با استفاده از ارقام مقاوم و ضد عفونی با استفاده از قارچ کش ها بر علیه تلیو سپورهای بذر زاد و خاک زاد سیاهک ها ضروری است (Hoffmann and Metzger, 1976). توسعه و کشت ارقام مقاوم به سیاهک ها بهترین روش کنترل این بیماری است زیرا سوم قارچ کش علیرغم کنترل بیماری گران، دارای اثرات مخرب زیست محیطی، مشکلات دستری و توزیع هستند و هم چنین سوم شیمیائی با اثر ناکافی نمی توانند بیماری سیاهک را به طور کامل کنترل نمایند (Wilcoxon and Saari, 1996). در ایران مطالعات مستمری در مؤسسات تحقیقات کشاورزی دیم و اصلاح تهیه نهال و بذر برای یافتن منابع مقاومت به این بیماری در دست اجرا می باشد. حاصل این تلاش ها شناسائی لاین های مختلفی است که دارای منابع مقاومت به این بیماری می باشند (ترابی و همکاران، گزارش های منتشر نشده). هومند و محلوجی (۱۳۷۰) چهار رقم مقاوم به بیماری سیاهک پنهان معمولی را با چهار رقم گندم به منظور انتقال صفت مقاومت، در

جدول ۱ - مشخصات ارقام تجاری و ارقام مقاوم به بیماری سیاهک پنهان معمولی

Table 1. Characteristics of commercial and resistant

varieties to common bunt disease

ارقام تجاری Recurrent			ارقام مقاوم با بخشندۀ Donor		
شماره ارقام	رقم	منشا	شماره ارقام	رقم	منشا
Entry No.	Cultivar	Origin	Entry No.	Cultivar	Origin
1	Sardari	Iran	23	Kir	-
2	Sabalan	Iran	24	Kal-Blo"s"	SECB8612
3	Azar	Iran	25	Ald"s"/Piima77/3/CMH24	SECB8614
				4.b30/Bui"s"/Ch74a.b30	
4	Germezghn	Iran	26	Bb(Sonb4-Anb4* Nad/jar"s" LR64A Tzpp*Anes/Jar"s")	WRTB86156

تلاقي ها استفاده گردید، در پایان سال بوته هائي که داراي آلودگي بودند تلاقي هاي آنها حذف و بقие تلاقي ها برای ادامه بررسی انتخاب شدند. بذر هاي حاصل از اولين تلاقي برگشتی با اسپور بیماری با نسبت وزني ۱۰ در هزار آغشته و به همراه والدين تجاری در سال زراعی ۱۳۷۶-۷۷ کاشته شدند، در اين سال برای هر بوته F2(BC1) شماره داده و چون کاشت با فاصله بود از هر بوته تعداد دو سنبله در تلاقي برگشتی دوّم با والدين مربوطه استفاده گردید. بعد از دوره رسیدگي و مشخص شدن آلودگي بوته ها، بوته هاي که آلودگي داشتند، کراس هاي تلاقي برگشتی آنها حذف و بقие کراس ها جهت ارزیابی انتقال ژن مقاومت نگهداري شدند. در هر دو تلاقي برگشتی بوته هاي که داراي مشابهت زيادي به والدين تجاری مربوطه داشته و ضمناً داراي مقاومت بودند. انتخاب و در

تقریباً دو سوم سنبله از غلاف بیرون آمد، اخته کردن و بعد از دو الي سه روز تلقيح سنبله هاي اخته شده مطابق برنامه تنظيمی انجام شد. در اين بررسی هر تلاقي بر روی ۱۰-۸ سنبله انجام شد. در فصل زراعی ۱۳۷۴-۷۵ بذر هاي نسل F1 همراه با ارقام تجاری (والد مادری) کاشته و فamilie هاي مقاوم به بیماری سیاهک پنهان معمولی جهت انجام اولين تلاقي برگشتی انتخاب شدند. به منظور اطمینان از انتقال مقاومت به بذرها، نسل F1 در شرایط آلودگي مصنوعی مورد ارزیابی قرار گرفت. در سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶ اولين تلاقي برگشتی بين بوته هاي مقاوم و والدين تجاری انجام شد. در اين بررسی همزمان با ارزیابی مقاومت در شرایط تلقيح مصنوعی، عمل تلاقي برگشتی نيز به طور همزمان انجام شد. لذا برای انجام اين کار، ابتدا به تمامی بوته ها شماره داده و از اکثر بوته ها در

بیماری، تعداد ۱۲ لاین مقاوم به بیماری سیاهک پنهان بودند و فقط لاین شماره ۱۲ نیمه مقاوم (MR) بود (جدول ۳).

نتایج حاصل از ارزیابی لاین‌های F3(BC2) در سال زراعی ۱۳۷۹-۸۰ در شرایط آلودگی مصنوعی و بدون آلودگی (بدون ضدغونی) نشان داد که اکثر لاین‌ها دارای مقاومت بسیار خوبی در هر دو شرایط بررسی بودند (جدول ۳). نتایج حاصل از تجزیه کلاستر به روش UPGMA (Unweighted Pair- Group Method Using Arithmetic Averages) بر روی داده‌های ۳ سال آخر ارزیابی لاین‌ها در شرایط آلودگی مصنوعی نشان داد که با برش دندروگرام از مقیاس ۱۰، دو گروه مقاوم و حساس به دست می‌آید که لاین‌های شماره ۱۲ و ۱۳ در گروه حساس و بقیه لاین‌ها در گروه مقاوم قرار می‌گیرند (شکل ۱). انجام تجزیه کلاستر بر روی داده‌های حاصل از ارزیابی در شرایط بدون مایهزنی مصنوعی و بدون ضدغونی با سم نیز نشان داد که با برش دندروگرام از مقیاس ۱۰ دو گروه مقاوم و نیمه مقاوم حاصل می‌گردد که لاین شماره ۱۲ در گروه نیمه مقاوم (MR) و بقیه لاین‌ها در گروه مقاوم (R) قرار دارند (شکل ۲).

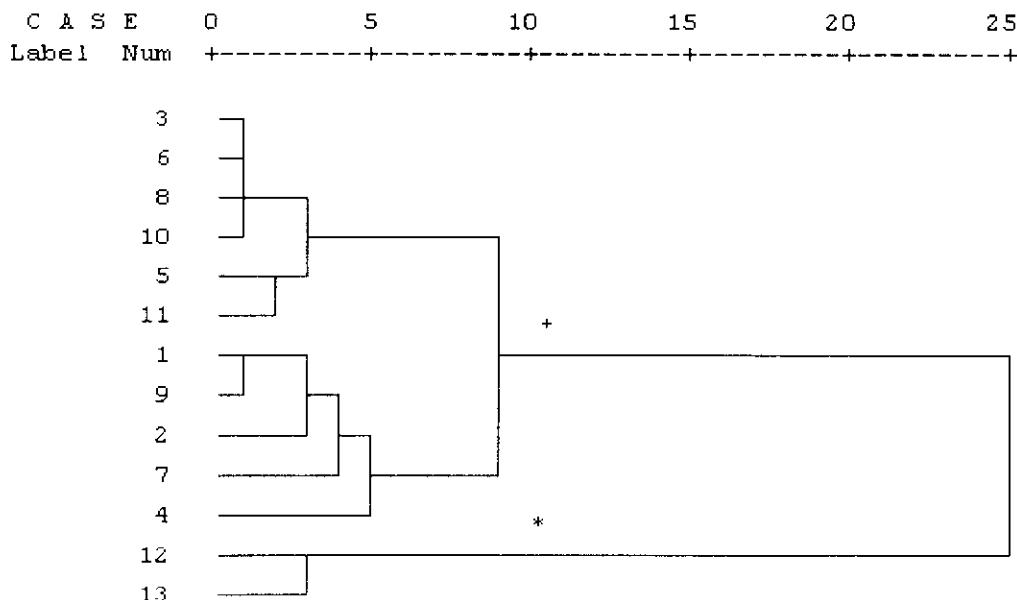
نتایج بررسی متزگر و همکاران (Metzger *et al.*, 1977) نشان داد که با استفاده از منابع مقاومت شناخته شده می‌توان این مقاومت را از طریق دورگگیری به ارقام تجاری منتقل نمود. هافمن (Hoffmann, 1982) و کندریک و همکاران (Kenderick *et al.*, 1957) در بررسی‌های انجام شده نشان دادند که می‌توان

تلاقی برگشتی از آن‌ها استفاده گردید.

لاین‌های انتخاب شده طبق روش ذکر شده به مدت ۳ سال در مزرعه تحقیقاتی دیم مراغه پس از مایهزنی به نسبت وزنی ۱۰ در هزار با اسپور عامل بیماری و هم‌چنین بدون مایهزنی و بدون ضدغونی با سوم قارچ‌کش، کشت گردید و در صد آلودگی آن‌ها نسبت به بیماری سیاهک پنهان معمولی تعیین گردید.

نتایج و بحث

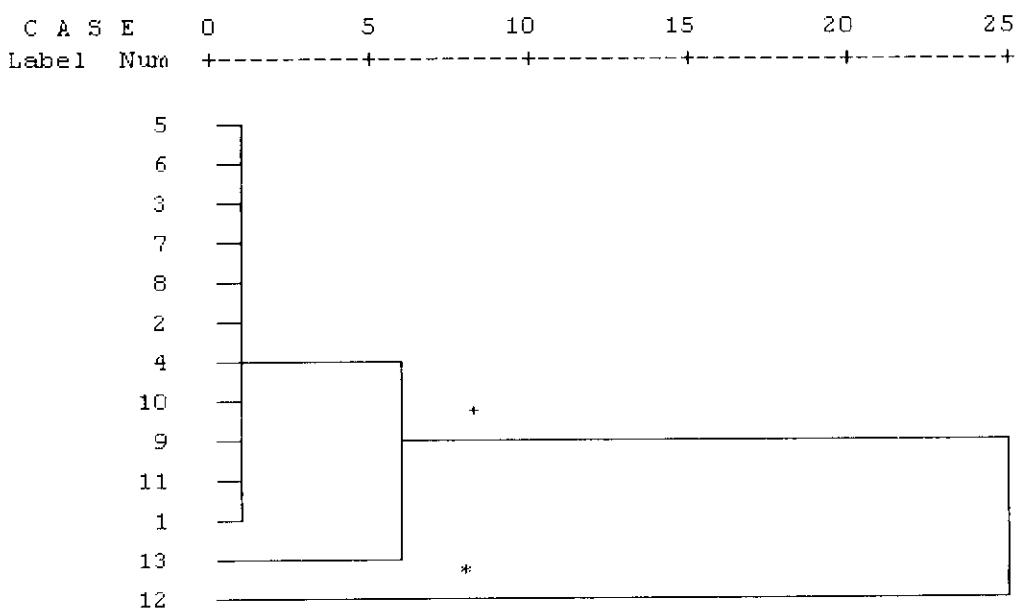
در سال اول اجرای طرح در اثر تلاقی ساده بین ارقام تجاری با ارقام مقاوم به بیماری سیاهک پنهان معمولی، تعداد ۱۶ نسل F1 حاصل گردید. در سال دوم اجرای طرح، ارزیابی بوته‌های F1 تحت شرایط آلودگی مصنوعی نشان داد که مقاومت به خوبی منتقل شده است در سال سوم بررسی بین ارقام زراعی با بوته‌های مقاوم F2 تلاقی برگشتی انجام و تعداد ۱۳ لاین بک‌کراس حاصل گردید. در سال چهارم بوته‌های مقاوم ۱۳ لاین حاصل از اولین بک‌کراس که در شرایط آلودگی مصنوعی کشت شده بودند مجدداً با ارقام تجاری تلاقی داده شدند. نتایج حاصل از سه سال ارزیابی لاین‌های حاصل از دو بار تلاقی برگشتی (جدول ۲) طی سال‌های زراعی ۱۳۷۷-۸۰ در شرایط آلودگی مصنوعی و در شرایط طبیعی بدون استفاده از سم در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه نشان داد که در شرایط مایهزنی مصنوعی با اسپور سیاهک پنهان معمولی لاین‌های شماره ۱۲، ۱۳ و ۴ حساس و بقیه لاین‌ها مقاوم یا نیمه مقاوم بودند (جدول ۳). در شرایط بدون مایهزنی با اسپور

شکل ۱ - گروه‌بندی لاین‌های بک‌کراس در شرایط مایهزنی مصنوعی
+: گروه لاین‌های مقاوم (R) *: گروه لاین‌های حساس (S)

Fig. 1. Clustering of back crosses under artifical inoculation

+: Resistants (R) *: Susceptibles (S)

شکل ۲ - گروه‌بندی لاین‌های بک‌کراس در شرایط آلودگی طبیعی
+: گروه لاین‌های مقاوم (R) *: گروه لاین‌های نیمه مقاوم (MR)

Fig. 2. Clustering of crosses under natural inoculation

+: Resistants (R) *: Moderately resistants (MR)

جدول ۲ - شجره لاین‌های حاصل از تلاقی برگشتی

Table 2. Back cross generations of the single crosses

No	Pedigree
1	Sardari*2/Kir
2	Sardari*2/Kal-Blo"s"
3	Sardari*2/4/Ald"s"/Pima77/3/CMH24A.630/Bui"s"/Ch4a.630
4	Sabalan*2/Kir
5	Sabalan*2/Kal-Blo"s"
6	Sardari*2/4/Ald"s"/Pima77/3/CMH24A.630/Bui"s"/Ch4a.630
7	Germezghen*2/Kir
8	Germezghen*2/5/Bb(Son64-An64*Nad/Jar"s"LR64A-Tzpp*Anc3/Jar"s")
9	Germezghen*2/4/Ald"s"/Pima77/3/CMH24A.630/Bui"s"/Ch4a.630
10	Azar*2/Kir
11	Azar*2/Kal-Blo"s"
12	Azar*2/4/Ald"s"/Pima77/3/CMH24A.630/Bui"s"/Ch4a.630
13	Germezghen*2/Kal-Blo"s"

این بیماری پیشنهاد شده است. استفاده از لاین‌های مقاوم به سیاهک پنهان معمولی حاصل از این بررسی در آینده می‌تواند در کاوش استفاده از سم مؤثر باشد. در این بررسی برای مایهزنی مصنوعی از اسپورهای حاصل از سنبله‌های آلوده به سیاهک پنهان معمولی با عامل *T. laevis* که از مزارع مختلف مراغه و هشت رود جمع آوری شده بود استفاده شد. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که سیاهک پنهان معمولی در مراغه روی ژن‌های *Bt13*, *Bt9*, *Bt8*, *Bt7*, *Bt6*, *Bt4*, *Bt3*, *Bt2* و *Bt14* ویروننس دارد (ترابی و همکاران، گزارش‌های منتشر نشده). مردوخی (۱۳۷۹) در بررسی جدایه‌های این فارچ اظهار نمود که در

ژن‌های مقاومت به بیماری را از طریق روش‌های اصلاحی به واریته‌های مورد نظر انتقال دادند، بنابراین نتایج حاصل از این ارزیابی کاملاً در راستای تأیید نتایج تحقیقات متزرگ و همکاران (Metzger *et al.*, 1977), هافمن (Hoffmann, 1982) و کندریک و همکاران (Kenderick *et al.*, 1957, 1950) می‌باشد. تحقیقات کوپر (Kuiper, 1956) نشان داد که سم HCB روی اسپورهای بذر زاد (Seed borne) و خاک‌زاد (Soil borne) مؤثر بوده ولی به دلیل خطرناک بودن آن برای انسان با توجه به آزمایش‌های به عمل آمده، مصرف آن منسوخ شد لذا استفاده از ژن‌های مقاوم بهترین طریقه مبارزه با

Archive of SID جدول ۳- مقاومت لاین‌های حاصل از دوبار تلاقی برگشتی در شرایط آلودگی مصنوعی و بدون مایهزنی با اسپور و بدون ضدغفونی با سم در سال‌های ۱۳۷۷-۸۰

Table 3. Resistance of back crosses two populations under artificial inoculation, and in natural inoculation without fungicide treatment

Entry No.	سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸		سال زراعی ۱۳۷۸-۷۹		سال زراعی ۱۳۷۹-۸۰	
	1998/99		1999/2000		2000/01	
	بدون آلودگی WAIF	آلودگی مصنوعی Artificial	بدون آلودگی WAIF	آلودگی مصنوعی Artificial	بدون آلودگی WAIF	آلودگی مصنوعی Artificial
	inoculation		inoculation		inoculation	
1	0.54(R)	5.97(MR)	1.7(R)	8.26(MR)	3(R)	10(MR)
2	0.00(R)	2.9(R)	0.9(R)	8.2(MR)	1(R)	7(MR)
3	0.00(R)	1.55(R)	0.0(R)	2.17(R)	0(R)	2(R)
4	1.2(R)	11.51(MS)	1.9(R)	5.72(MR)	1(R)	13(MS)
5	0.0(R)	4.47(R)	0.0(R)	6.31(MR)	0(R)	0(R)
6	0.0(R)	1.66(R)	0.0(R)	2.1(R)	0(R)	1(R)
7	0.9(R)	5.68(MR)	0.0(R)	1.62(R)	1(R)	10(MR)
8	0.65(R)	2.43(R)	0.0(R)	2.07(R)	1(R)	3(R)
9	0.0(R)	6.85(MR)	0.45(R)	5.71(MR)	3(R)	11(MS)
10	0.0(R)	4.09(R)	1.9(R)	2.16(R)	0(R)	4(R)
11	0.0(R)	7.01(MR)	0.43(R)	6.19(MR)	2(R)	3(R)
12	0.0(R)	8.66(MR)	4.09(R)	16.92(S)	16(S)	16(S)
13	1.68(R)	12.21(MS)	7.39(MR)	18.78(S)	2(R)	12(MS)

For entry numbers: see Table 1.

WAIF= without artifical inoculation and fungicide treatment.

(S) > ۱۵% ≥ MR ≥ ۱۰%

> ۱۵% ≥ MS ≥ ۱۰% > حساس

مقاوم (R) ≥ ۵%

مقاوم (R) ≥ ۵%

Resistant(R) ≥ ۵% infection, Moderately resistant(MR) ۵%-10%,

Moderately susceptible (MS) 10%-15%, Susceptible (S)>15%

مصنوعی ارزیابی شدند، مشخص شده است.

در این بررسی از دو تلاقی برگشتی استفاده شد، و لاین‌های حاصل از همان ابتدا دارای تفرق صفات بودند که از سال ۱۳۷۶-۷۷ همزمان با بررسی در شرایط آلودگی مصنوعی، بوته‌هایی که دارای مقاومت به بیماری بوده و صفاتی شبیه

مراوغه نژاد L1 روی ژن‌های 7 و Bt0 و نژاد new روی ژن‌های 9، 7 و Bt0 ویرولانس دارد. با توجه به این که در این بررسی از مخلوط اسپور برای ارزیابی استفاده شده است، لذا مقاومت لاین‌های حاصل از تلاقی برگشتی به مخلوط نژادهای و ژن‌های موجود در منطقه که در شرایط مایهزنی

که از جمله می‌توان به لاین‌های Sabalan*2/Kal-Blo"s", Sardari*2/Kal-Blo"s", Pima77/3/CMH24A.630/Bui"s"/Ch74a.630 و Sardar*2/4/Ald"s"/ اشاره نمود.

والدین خود را داشتند انتخاب گردیدند. لاین‌های انتخابی به منظور بررسی‌های تکمیلی در جهت تأیید مقاومت آن‌ها در سال‌های آینده و همچنین برای ارزیابی در آزمایش‌های پیشرفته و در نهایت معرفی به زارعین جهت کاشت برگزیده شدند،

References

منابع مورد استفاده

- بهداد، ۱۳۵۹. ۱. بیماریهای گیاهان زراعی ایران. چاپ نشاط اصفهان، ۴۲۵ صفحه.
- شریف نبی، ب. و حجارود، ق.ع. ۱۳۷۱. شناسائی و پراکنده‌گی گونه‌های *Tilletia* روی گندم در غرب و شمال غرب ایران. بیماریهای گیاهی ۲۸: ۶۵-۹۶.
- مردوخی، و. ۱۳۷۰. تعیین نژادهای فیزیولوژیک *Tilletia laevis* عامل بیماری سیاهک پنهان معمولی گندم و بررسی تغییرات بیماریزایی در اثر دورگ‌گیری بین نژادها. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی.
- همند، ن. و محلوجی، ت. ۱۳۷۰. تهیه ارقام گندم مقاوم به سیاهک پنهان با عامل *Tilletia* با استفاده از روش تلاقی برگشتی. نهال و بذر ۸ (۴ و ۳): ۱-۶.
- Agrios, G.N. 1997. Plant Pathology. 4th edition, Academic Press. USA. 635 pp.
- Anonymous. 1977. *Tilletia foetida* (Wallr) Liro. Map No. 295. Distribution maps of plant diseases. International Mycological Institute. Surrey, England.
- Briges, F.N., and Holton, C.S. 1950. Reaction of wheat varieties with known genes for resistance to races of bunt *Tilletia caries*, and *T. foetida*, Agronomy Journal 42: 483-486.
- Hoffmann, J.A. 1982. Bunt of wheat. Plant Disease 66: 987.
- Hoffmann, J.A., and Metzger, R.J. 1979. Current status of virulence genes and pathogenic races of wheat bunt fungi in the Northwestern USA. Phytopathology 66: 567-660.
- Kendrick, E.L., Metzger, R.J., and Rohde, C.R. 1957. A possible new source of high resistance to wheat smut (Abst.) Phytopatatology 47: 19.
- Kuiper, J. 1956. Failure of hexachlorobenzene to control common bunt of wheat. Nature 206: 1219-1220.
- Mamluk, O.F., and Zahour, A. 1993. Differential distribution and prevalence of *Tilletia foetida* (Wallr.) Liro and *Tilletia caries* (DC) Tul. on bread wheat and durum wheat.

Metzger, R.L., Rohde, C.R., and Hoffmann, J.A. 1977. Inheritance of resistance to common bunt in *Tilletia aestivum* PI 178383. Agronomy Abstracts p. 64.

Trione, E. J. 1982. Dwarf bunt of wheat and its importance in international wheat trade. Plant Disease 66: 1083-1088.

Wilcoxson, R.D., and Sarri, E.E. 1996. Bunt and Smut Diseases of wheat: Concept and Methodes of Management. CIMMYT, Mexico, D.F. 66 pp.

آدرس نگارندهان:

مصطفی روسانایی، مقصود حسپور حسنی و داود صادق زاده اهری - بخش تحقیقات غلات، مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم، صندوق پستی ۱۱۹، مراغه.